

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

Opgaven måtte derfor være at tilvejebringe et stærkere kapitalgrundlag. Efter nogle indledende drøftelser med repræsentanter for rederierhvervet udarbejdede man derfor et reorganisationsforslag, der går ud på følgende:

Den ny afdeling af instituttet ophører med sin virksomhed pr. 31. marts 1949, fra hvilket tidspunkt den gamle afdeling af instituttet genoptager sin virksomhed. Den del af overskuddet i den ny afdeling, som efter loven af 29. april 1940 ville tilfalde staten og de redere, der skal fortsætte som garantier, jfr. nedenfor ad § 5, overføres til det reorganiserede institut som reservefond.

Den tabte del af garantikapitalen, 55 mill. kr., afskrives, og garantierne tegner udover deres hidtidige garanti en ny garanti på 27½ mill. kr., fordelt i samme forhold som den oprindelige kapital, d. v. s., at staten yderligere tegner 15 mill. kr., de danske forsikringsselskaber 1 250 000 kr., det i lov nr. 183 af 4. maj 1939 § 1 nævnte konsortium 1 250 000 kr., medens 10 mill. kr. fordeles på rederierhvervet. Den egentlige garantikapital vil herefter udgøre 82½ mill. kr., hvortil vil komme det fra den ny afdeling overførte overskud.

Herudover tegner staten en subsidær garanti på 150 mill. kr., der først kan blive effektiv, når hele den egentlige garantikapital er fuldt indkaldt. Det beløb, som staten måtte komme til at indbetale i henhold til den subsidære garanti, skal i likvidations-tilfælde dækkes forud for den egentlige garantikapital, ligesom dette beløb, såfremt instituttet fortsætter sin virksomhed, skal tilbagebetales, forinden der kan blive spørgsmål om at tilbagebetale nogen del af den egentlige garantikapital.

Det er endvidere et led i reorganisationsplanen, at den del af garantikapitalen, der pålignes rederierhvervet — 30 mill. kr. —, skal fordeles på de enkelte rederier i forhold til rederiernes samlede tonnage pr. 1. april 1949.

Dette forslag har været drøftet såvel med rederierhvervet som med de to øvrige garantgrupper, der alle har tiltrådt forslaget. Det nu foreliggende lovforslag er i overensstemmelse med denne reorganisationsplan, og jeg skal derfor henvise til lovforslaget med de til dette knyttede bemærkninger.

Man kunne rejse det spørgsmål, om et særligt krigsforsikringsinstitut for skibe stadig er nødvendigt, men dette spørgsmål må sikkert besvares bekræftende. Erfar-

ingen viser, at der stadig er ret stor minifare i de europæiske farvande, og desværre er forholdene i verden jo ikke helt rolige. Der har da heller ikke indenfor rederikredse været nogen tvivl om nødvendigheden af at opretholde et dansk krigsforsikringsinstitut. Da det må anses for givet, at der endnu en årrække vil være grund til at opretholde en krigsforsikring for danske skibe, foreslås det, at ordningen foreløbig skal have gyldighed indtil udgangen af året 1951.

Jeg skal endnu kun til en enkelt af lovforslagets paragraffer, nemlig § 6, gøre en enkelt bemærkning. Det vil ses af det i denne paragraf anførte, at der skal kunne foretages nye ændringer i fordelingen af den af rederne tegnede garantikapital, såfremt en forskydning i den samlede tonnages fordeling på rederierne findes at gøre dette rimeligt. Rederiernes genopbygningsprogrammer ligger ret forskelligt, og det må derfor forudses, at der i de nærmest kommende år kan være mulighed for ret store forskydninger, således at der kan være anledning til i den første tid at foretage en omfordeling af garantikapitalen ret hyppigt, måske hvert år. I hvert fald vil man fra ministeriets side nøje følge udviklingen på dette område, således at man kan drage omsorg for, at de enkelte rederier kommer til at hæfte så nøjagtigt som muligt i forhold til deres flådes størrelse.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling. Den gældende ordning udløber som sagt med udgangen af indeværende måned. Jeg forudsætter, at sagen vil blive gjort til genstand for udvalgsbehandling, og ministeriet er naturligvis rede til i et sådant udvalg at give sådanne yderligere oplysninger, som udvalget måtte ønske.

Jeg skal herefter fremsætte forslag til lov om forlængelse af lov nr. 184 af 4. maj 1939 om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs. Denne lov blev i året 1948 foreslået forlænget indtil udgangen af 1949, men i det åf landstinget om forslaget nedsatte udvalg fremkom der ønske om, at det måtte blive undersøgt, om de private forsikrings-selskaber nu måtte være i stand til at overtage dækningen af krigsrisikoen for varetransporter, og loven blev derfor kun forlænget indtil udgangen af marts måned 1949.

Handelsministeriet har indhentet den som bilag til lovforslaget optrykte erklæring fra Assurandør-Societetet og den som underbilag optrykte erklæring fra Foreningen af danske Søassurandører. Det vil af disse bilag ses, at de private forsikringsselskaber